

Läsartext: Är vår klubbkamrat som tvingas åka härifrån bara en siffra i ett större spel?

Vi kan aldrig sätta oss in i den fruktansvärda känslan som ett krig genererar, skriver Jörgen Olsson. Bild: Rahmat Gul

Mitt hjärta blöder! Som medmänniska, klubbkamrat så känner jag skam, frustration och en fullkomlig maktlöshet. Att få uppleva en människas aura som sakta bryts ner av inhuman och brutal politik, den synen och känslan är fruktansvärd. En människa som nästan bokstavligt talat flydde hit till fots, från ett land som varit i krig under många år. Han ville bara uppleva hopp, framtid, trygghet vilket inte är unikt eller märkligt på något sätt. Det är väl en mänsklig rättighet, eller? Ingen människa, som aldrig upplevt eller bevittnat ett krigshärjat land på nära håll kan egentligen förstå den verkliga innebörden av krigets brutalitet och hopplöshet. Det kvittar hur många spalter som skrivs, hur många tv-bilder vi blir översköjda med gällande krigets fasor, så kan vi aldrig sätta oss in i den fruktansvärda känslan som ett krig genererar. Vissa av oss har en förståelse, medan andra bara viftar bort och tänker "det rör inte mig".

Vår klubbkamrat, tränare och vän Nematullah Shamshiri får inte längre stanna i Sverige. Han har gjort, och gör alla rätt man kan göra som människa. Han är tacksam och ödmjuk för allt vad livet omfamnar honom med. Han vill mycket i livet, och hans driftighet är enorm. Han studerar med all kraft han har både svenska, engelska och såklart mycket mer därtill. Han hjälper våra små brottartjejer som tränare, med allt från teknik, till några väl valda ord på vägen. Hans hjälpsamhet och förståelse är på en nivå som fler borde efterfölja i vårt egoistiska samhälle, där girighet och vassa armbågar allt mer blivit ett signum. Nema är en förebild och en sann vän.

Nu har Nema fått avslag för tredje gången. Han måste lämna Sverige. Ett Sverige som han kom till för snart fyra år sedan med hopp om en trygg och säker tillvaro. Nu ska han skickas tillbaka till en osäker framtid, till ett land där han inte känner sig trygg på något sätt. Hur tänker politiker och andra ansvariga när vi behandlar våra medmänniskor på detta sätt? Finns där egentligen någon som helst förståelse för en människa som Nema? Är Nema bara en siffra i ett stort spel, där han olyckligtvis drog en nitlott om vem som får stanna, eller inte? På vilka grunder fick Nema avslag, och varför? Vi i vår förening står "bakbundna" och vet inte vad vi skall göra. Vi är många medlemmar som står bakom Nema, och känner av hans omänskliga livssituation.

Vår träningsäsong går nu snart mot sommaruppehåll. Våra barn/ungdomar börjar se fram emot en välbehövlig vila från tävling och tuff träning. Deras tankar börjar nu se fram emot semester med familjen, ljumma kvällar, bad, och en period där var och en kan ladda upp sig mentalt inför den kommande hösttermin, en välbehövlig vila helt enkelt. Jag hoppas att våra politiker, och andra beslutsfattare tänker på Nema när de själva börjar planera sina semesterbilder. För Nema så innebär det kommande lovet allt annat än lugn och behaglig vila.

Jag hoppas någonstans, att våra politiker får upp ögonen för människan Nema. Nema som är allt annat än en börda får vårt samhälle. Han är en kille som vill mycket, kan mycket, och som vill lära sig mycket. Tänk om våra beslutsfattare hade sett vilken tillgång han är, istället för en siffra i detta maktspel. Låt inte Nema bli en siffra i en statistik som totalt saknar känslor och förståelse. Nema är en människa som alla vi andra. En människa som bara vill leva ett drägligt och lugnt liv. Få uppleva sina mål och drömmar. Är detta en orimlig önskan för en människa?

Jörgen Olsson

Jörgen Olsson var landslagsman i brottning under ett flertal år i slutet av 80-talet och fram till mitten av 90-talet. Arbetar idag som konsulent/tränare i Limhamns Brottarklubb.